

Mücadele

Eylül 1978

Sayı 24

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

ECEVİT HÜKÜMETİ
AZGIN SÖMÜRÜ , ZULÜM DEMEKTİR

Ecevit hükümeti iş başına geleli 6 ayı aşkın bir süre geçti.Ecevit hükümetinden çok şey uman,halkımızın büyük bir kesimi; Ecevit hükümetini faşist MC'den nitelik olarak ayrı görüyordu. Halkımızın bir bölümü de "Ecevit hükümetini denemekte yarar var" düşüncesini taşıyordu.

Fakat,Ecevit hükümetinin 6 ayı aşkın icraatı döneminde;Ecevit hükümetine umut bağlayanlar,onu diğer faşist partiler -den nitelik olarak ayrı görenlerin büyük bir bölümü umutlarının boşa çıktığını; Ecevit hükümetinin de halka hiç bir şey getirmedğini açıkça gördüler.

Çünkü Ecevit hükümeti programı ile, hergün daha sıkı bir şekilde faşist uygulamalarını yoğunlaştırması ile gerçek özünü ortaya sergiledi.

Gerçekler gün gibi ortada iken;kendine "sosyalist","devrimci" diyen bazı sahte sosyalist ve devrimciler de hala Ecevit hükümetini halkımıza şirin göstermeye;"kötülerin içinde iyi" olarak göstermeye çalışıyorlar.

Oysa ATIF,Ecevit hükümeti karşısında başından itibaren doğru bir tavır takındı. Ecevit hükümetinin,anti-emperyalist, anti-faşistliğinin sahtekârlık olduğunu Ecevit hükümetinin,komprador patronların ve toprak ağalarının Batı Avrupalı kesiminin siyasi temsilcisi olduğunu;faşizme karşı mücadele adı altında;bizzat faşizmi uygulayacağını halkımıza açıkladı.

Ecevit hükümeti iş başına geldiği günden bugüne kadar 6 ayı aşkın bir zaman geçti.Ecevit hükümetinin;bu zaman içerisinde yaptıklarını değerlendirebilir; ATIF'in tespitlerinin doğruluğu ya da yanlışlığını pratikte görebilir,ve gelişme yönünü tayin edebiliriz.

ECEVİT HÜKÜMETİNİN EKONOMİK POLİTİKASI EMPERYALİSTLERE,KOMPRADOR PATRON VE TOPRAK AĞALARINA HİZMET POLİTİKASIDIR :

Bilindiği gibi Ecevit hükümet olmadan önce,MC'nin ekonomik politikasını eleştirerek yerlere vuruyor;bu siyasetin "vurgunculara hizmet ettiğini" söylüyor, kendilerinin hükümet olması halinde"hakça bir düzen" "yeni bir ekonomik düzen" kuracaklarını söylüyordu.Ecevit hükümet olmadan önce ekonomik alanda işçilere ücret artışı,küçük üreticiye yüksek taban fiyatları,memurlara maaş artışı,tüketiciye ucuzluk vadeliyordu.İşsizliğin kaldırılacağından,üretimin artacağından söz ediyordu.Öncelikle de ekonomide dışa bağımlılık zincirinin kırılacağını söylüyordu.Altı ayı aşkın pratik bütün bunların palavra olduğunu gösterdi.

Ekonomide yabancı sermayeden kurtulmaktan söz eden Ecevit'in hükümet olduktan sonra yaptığı ilk iş,emperyalist devlet

ve tekellerden eski borçları ödeyebilmek için yeni borç ve kredi dilenmek oldu.Emperyalist devlet ve tekeller,Türkiye'ye yeni kredi açma şartlarını Uluslararası Para Fonu (IMF) denilen Amerikan emperyalizminin denetimindeki kurum aracılığı ile bildirdiler.IMF,Türkiye'den TL'nin değerinin % 30 civarında düşürülmesini;ücretlerin dondurulmasını ve buna benzer bir dizi talepte bulundu. 'Emperyalizme karşı'olduğunu programında ilan eden hükümet,IMF'nin taleplerinin ilkinin hemen uygulamaya koydu.TL'nin değerinde % 37 yi bulan iki devalüasyon yapıldı. IMF'nin diğer talepleri için ise, IMF e bir 'iyi niyet' mektubu verildi.

1 Mayıs mahallesinde aramalar Ecevit hükümetinin 'özgürlük' anlayışı

Bunun üzerine IMF'nin onayı ile,batılı emperyalist devlet ve tekeller Türkiye'ye MC'nin son döneminde koydukları ekonomik amborgoyu belli ölçüde kaldırdılar. Türkiye'nin 1978 yılı içinde,emperyalist devlet ve tekellere ödemesi gerekli olan borcun 5,5 milyar dolarlık kesimi ertelendi.Hükümet yetkilileri bunu halkımıza büyük bir başarı olarak göstermeye çalışıyorlar.Ekonomik durumun belli ölçüde düzeldiğini iddia ediyorlar.Gerçekte düzelen hiç bir şey yoktur.ertelenen borçlar,ve borç faizleri yerinde durmaktadır.Borçların ertelenmesi,Türkiye ekonomisinin emperyalist devlet ve tekellere bağımlılığını eksiltmemiş tam tersine artırmıştır.

Kaldı ki,kısa vadeli borçların ertelenmesine rağmen,Türkiye gene de 1978 yılında 4,2 milyar dolarlık bir dış finansman ihtiyacı içindedir.Hükümet şimdi bu parayı bulabilmek için kapı kapı dolaşmaktadır.

Türkiye'de dış ödemeler için yeterli finansman imkanlarının bulunmaması, tümayle emperyalist tekellere bağımlı sanayiye kendini,ara ve yatırım malları ithal edilemediği için,üretimin düşmesi şeklinde göstermektedir.

Devletin resmi kurumlarının yaptığı açıklamalara göre bu yıl tarımda üretim artışının ise % 2,5 civarında olması beklenmektedir.Bu Cumhuriyet tarihinin en düşük oranıdır.

Emperyalizme bağımlılığın,emperyalist devlet ve tekellerden yeni borçlar almak,var olan borçları ertelemekle ortadan kalkmayacağı;alınan her yeni kredinin bağımlılığı biraz daha artırdığı ortadadır.Ama Ecevit hükümetinin,emperyalizme bağımlılık zincirini kırmak diye bir meselesi zaten yoktur.İzlediği siyaset bunu açıkça belgelemektedir. Ecevit hükümeti,borç ertelemeyi,büyük bir başarı olarak görmekte ve göstermektedir.Ecevit hükümetinin siyasi sözcülüğünü yaptığı komprador patronlar ve toprak ağaları da,emperyalist devlet ve tekellerle son dönemde geliştirilen ilişkileri olumlu karşılamaktadırlar.Ecevit hü-

kümetinin "Türkiye'nin saygınlığını arttırma yolundaki girişimleri"ni desteklediklerini açıklamaktadırlar. Bu onlar açısından doğaldır.Çünkü onlar için önemli olan,uşaklıklarını yaptıkları emperyalist devlet ve tekellerden aldıkları aracı komisyonlarıdır.

İşte Ecevit hükümeti bu kadar açık gerçekleri ters yüz etmekte,emperyalizme uşaklık siyasetini;'emperyalizme karşı olmak' şeklinde halka yutturmaya çabalamaktadır.

PAHALILIK,İŞSİZLİK ARTIYOR :

Hükümet olmadan önce,halka ucuzluk vadeden,Ecevit'in bu konuda da sözlerinin sahte olduğu ortaya çıktı.Ecevit hükümetinin ucuzluk palavrası uzun sürmedi.Fiyatların artışı gösteren rakamlar gerçekleri söylemektedir. Ticaret Bakanlığının yaptığı açıklamaya göre,1978 yılının ilk altı ayında toptan eşya fiyatlarındaki artış oranı % 23,6 dır.Ankara geçim endeksinde artış %23,9,İstanbul geçim endeksinde ise artış %25,8 oranındadır.Resmi hesaplara göre, 1978 yılı sonunda,1978 yılı başındaki fiyatlara oranla,fiatların artış oranının % 50 yi bulması beklenmektedir.Bu paranın satın alma gücünün yarıya yakın bir oranda düşmesi demektir.

'İşsizliği ortadan kaldıracamız' diye iddia eden Ecevit hükümetinin durumu bu konuda da içler acısıdır.Resmi rakamlara göre,ülkemizde işsizlik,Ağustos ayında geçen yıllara oranla en yüksek noktaya varmıştır.İş ve İşçi Bulma Kurumlarına müracaat edenlerin bu Ağustosaki sayısına geçen yıldakilerin sayısından %17 fazladır.Aslında ülkemizdeki işsizlerin pek küçük bir kesimi,İş ve İşçi Bulma Kurumlarına müracaat ederler.İş ve İşçi Bulma

Devamı 2. Sayfada

MÜCADELE 2. YILINI DOLDURDU

Batı Almanya ve Batı Berlin'deki Türkiyeliler işçilerin tek kitle federasyonu ATIF' in yayın organı,MÜCADELE gazetesini; Eylül sayısıyla yayın hayatında ikinci yılını doldurmaktadır.

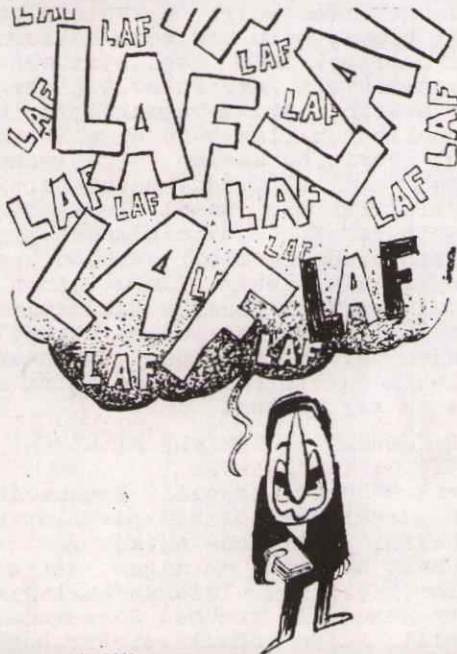
1976 Eylülü'nün ortalarında çıkmaya başlayanMÜCADELE gazetemiz,çıkarken, emperyalizme,sosyal emperyalizme,faşizme,sosyal faşizme,feodalizme ve her türlü gericiğe karşı mücadele etmeyi kendine görev edinmiştir. MÜCADELE,aynı zamanda bir kitle örgütünün yayın organı olarak temsil ettiği kitlenin ekonomik ve demokratik haklarını savunmayı ve kitleleri bu haklar uğruna mücadeleye sevk etmeye kendine görev bilmiş,bu konuda üzerine düşen görevi yerine getirmeye çalışmıştır.

MÜCADELE gazetemiz, Ulusların Kendi Haderini Tayin Hakkı ve tüm milliyetlere hak eşitliği ilkesini kayıtsız şartsız savunarak;milli zulmün karşısında olmuştur.

MÜCADELE,yayın hayatına başlarken,her türlü milliyetçiliğe karşı çıkmayı,Türkiyeli işçileri enternasyonalist bir ruhla eğitmeyi kendine görev edinmiştir. MÜCADELE'nin enternasyonalizmden anladığı;Türkiyeli işçileri,Türkiyede verilen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemeye seferber ederken;aynı zamanda tüm dünya halklarının proleterya önderliğinde başta devrim mücadelesini ve emperyalizmi zayıflatan her türlü mücadelesini destekleme görevini de beraberinde yürüterek,enternasyonalist alanda görevini yerine getirmeye çalışmıştır.

MÜCADELE,hitab ettiği kitleye,faşizmin,sosyal faşizmin,emperyalizmin,sosyal emperyalizmin iğrenç yüzünü sergilemeye çalışmış,bu yolda tutarlı bir mücadele yürütmüştür.

Devamı 6. Sayfada

MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYEYE GİRMESİ YASAKLANDI
MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANABİLİR AMA;
BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELE
DURDURULAMAZ

AÇLIK GREVİ

Bilindiği gibi MÜCADELE gazetemiz, 1 Haziran 1978 tarihli ve 7/1548 sayılı T.C. Bakanlar Kurulu kararı ile Türkiye'ye sokulması yasaklandı.

MÜCADELE'nin Türkiye'de yasaklanmasını protesto etmek amacıyla; ATIF ve ATÖF merkezi eylemler düzenlediler. B. Almanya ve B. Berlin'de çok sayıda bildiri dağıtıldı. Bonn'da bir basın toplantısı düzenlendi. Frankfurt'ta 8.7.1978 tarihinde merkezi bir yürüyüş yapıldı. Bu eylemleri takriben, 27.7.1978 tarihinde Frankfurt'ta açlık grevi başladı ve 4.8.1978 tarihinde sona erdi.

B. Almanya ve B. Berlin'den açlık grevine katılan arkadaşlar bir araya gelerek, eylem öncesi bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda görev taksimi yapıldı, bu görev taksimine göre, 15 kişi sürekli açlık grevine katılacak; 15-20 kişi ise propoganda-ajitasyon ve teknik işleri yürüteceklerdi. Görev taksiminin sona erdinden sonra, açlık grevi başladı, Alman ve diğer milliyetlerden demokrat kişiler ziyarete gelecek başarılar dilediler. Daha sonra, ATIF ve ATÖF'ün ortaklaşa düzenlemiş olduğu protesto yürüyüşünün filmi gösterildi.

Grevin ikinci gününde, Alman-İspanyol Dostluk Cemiyet'inden bir Alman ve iki Türkiye'li devrimci arkadaş daha açlık grevine katıldılar. Böylece greve katılanların sayısı 18 e çıktı. İranlı öğrencilerin örgütü CISNU'dan İran'lı devrimciler, Alman, Türkiye'li ve diğer milliyetlerden devrimciler, açlık grevine katılan arkadaşları ziyaret ederek; dayanışmanın en iyi örneğini gösterdiler. Grev boyunca; folklor oynandı, saz çalındı ve devrimci türküler söylendi. Açlık grevi büyük bir coşku, azim ve inançla devam ediyordu.

Grevin üçüncü gününde; Bonn Büyük Elçiliğinin önünde, açlık grev komitesi tarafından düzenlenen bir miting yapıldı. Bu miting'e açlık greviden dört arkadaş temsilci olarak katıldılar. Miting o civarda bulunan ATIF ve ATÖF

dernekleri tarafından desteklendi. Mitinge 150-200 kadar Türkiye'li devrimci ve yurtsever katıldı. Yapılan miting konuşmasında; Ecevit hükümeti teşhir edildi. MÜCADELE gazetesinin niteliği, ve yasaklanmasının nedenleri anlatıldı. Açlık greviden mitinge katılan dört arkadaş, TC Büyük Elçiliğine çıkarak; MÜCADELE gazetesine konan yasağın kaldırılmasını talep eden bir yazı verdiler.

Bonn Büyük Elçiliği önünde yapılan mitingden sonra, WDR (Türkçe yayın yapan Köln Radyosu) önünde ikinci bir miting yapıldı.

Bu miting'in amacı; Köln radyosunun Türkçe yayınına protesto etmekte. ATIF ve ATÖF çeşitli defalar çeşitli eylem ve olaylar hakkında tavrını ortaya koyan bildirimleri Köln radyosuna göndermiş olmasına rağmen; bu bildirimlerin adından dahi WDR Türkçe yayınında bahsedilmemiştir. MÜCADELE gazetesinin Türkiye'de yasaklanması, bilinçli olarak radyo tarafından bildirilmemiştir. MÜCADELE'nin yasaklanması ile ilgili protesto yürüyüşünün haberi duyurulmamıştır.

WDR önünde yapılan bu miting'te radyonun anti-demokratik tutumu protesto edildi. MÜCADELE gazetesinin niteliği ve niye yasaklandığı geniş olarak anlatıldı. B. Alman emperyalist devletinin, ATIF ve ATÖF'e yaptığı saldırılar bildirildi. Açlık greviden mitinge katılan dört arkadaş, daha sonra WDR, Türkçe yayın yapan sorumlu ile görüştüler, ve açlık grevinin nedenlerini yazılı olarak ilettiler.

Yapılan görüşme sırasında; WDR Türkçe yayın sorumlusu; gönderilen bildirimleri yayınlamak istediklerini, ama her radyonun kendine göre prensipleri olduğunu

bu prensiplerin dışına çıkmalarının mümkün olamayacağını; bizim mücadelemizin doğru olduğunu, gönüllerinin bizimle birlikte olduğunu, mücadelemizde başarılar dilediğini bildirdi.

Fakat aynı günün akşamı WDR Türkçe yayını dinlediğimiz zaman meselenin hiç de böyle olmadığını gördük. Gönüllerimizin bizlerle beraber olduğunu söyleyen sorumlu, alay ederek şunları söylüyordu: "WDR Türkçe yayını bundan önce aşırı sağcı bir grubun protestosuna uğramıştır. Şimdi ise, aşırı solcu bir grubun protestosuna uğramıştır. 40 kişilik aşırı solcu bir grup gelerek, yayını protesto etmiştir. Efendim, bu kişiler bir Federasyon kurmuşlar, ve bu Federasyonun bir gazetesi varmış; Bu gazetenin Türkiye'ye sokulması Bakanlar Kurulunca yasaklanmış, vay efendim böyle bir önemli haberi neden duyurmamışız..." vs.

Gerçeklerle uyumsuz haberlerin verilmesi, açlık greviden bahsedilmemesi, bizim haklı mücadelemizle alay edilmesi bizi hiç de şaşırtmadı. Çünkü biz WDR, Türkçe yayınının B. Alman emperyalizminin borazanı olduğunu, B. Alman emperyalizminin uşağı durumunda olan Ecevit hükümetini desteklediğini daha önceden tesbit ettiğimiz için miting yaparak, tavır takındık. Bizim tavır takınmamızdan sonra onlar da tavır takınmak zorunda kaldılar. Böylece varlığımızı kabul ettiler. Şimdi

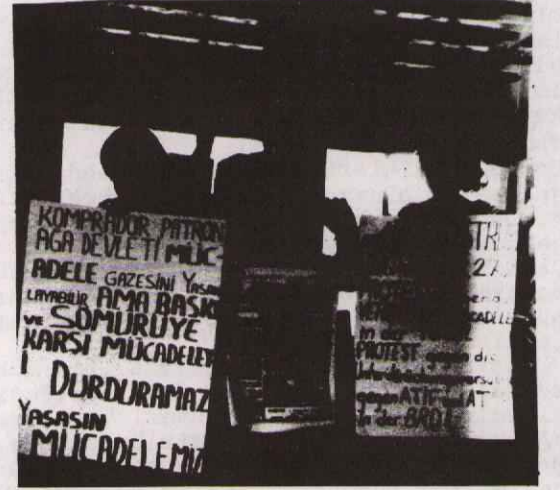
kabul etmek istemedikleri aslında bizim gücümüzdür. Gerçekler inatçıdır. Gücümüzü de kabul etmek zorunda kalacaklardır.

Grevimiz, 9 gün devam etti. 9 gün boyunca hiç yılmadık göstermeden, mücadelemize her geçen gün daha azimli ve daha kararlı bir biçimde devam ettik. Grev boyunca mücadelemiz devrimci ve demokrat teşkilat ve kişiler tarafından kararlı bir şekilde desteklendi.

Bu grevde devrimci teşkilat ve kişiler dayanışmanın en iyi örneğini gösterdiler.

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

H.GÜL

GA.P.A (Alman-Peru Anti-emperyalist Komitesi) n den.

ATIF'in yayın organı "MÜCADELE" gazetesinin yasaklanmasına karşı Türkiye'li yurtseverlerin, demokratların ve devrimcilerin yürüttüğü açlık grevi ile dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz. Bizler, Türkiye'li demokratların burada Batı Alman emperyalizme ve onun uşaklarına karşı mücadelesini destekliyoruz. Türkiye halkının emperyalizme karşı yürüttüğü mücadele; Peru halkının, işçilerin ve köylülerin halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi ile aynı mücadeledir. Peru'da olduğu gibi Türkiye'de de emperyalistler, aynı yöntemlerle (Örneğin Uluslararası Para Fonu IMF), sömürmektedir.

- FAŞİZME ÖLÜM; BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
- PERU HALKININ MİLLİ VE SOSYAL KURTULUŞU İÇİN İLERİ !
- KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ

Frankfurt 1 Ağustos 1978

Comite Anti imperialisten
Peruano-Aleman

C.A.P.A

"İBRET BELGESİ"

T. C.

Resmî Gazete

Kuruluş Tarihi : (7 Teşrinievvel 1336) - 7 Ekim 1920

<p style="font-size: small;">Yönetim ve Yazı İşleri için Başbakanlık Nezdinde ve Müdevvenat Genel Müdürlüğüne bağlıdır.</p>	<p>1 Haziran 1978 PERŞEMBE</p>	<p>Sayı : 16303</p>
---	------------------------------------	---------------------

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı : 7.15432

B. Almanya'da, Türkiye'li İşçiler Federasyonu tarafından yayınlanan «Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele» adlı gazetesinin Türkiye'ye sokulmasının ve dağıtılmasının yasaklanması; Dışişleri Bakanlığının uygun görüşüne dayanan İçişleri Bakanlığının 10/3/1978 tarihli ve 73379 sayılı yazısı üzerine, 15/7/1950 tarihli ve 5680 sayılı Kanunun 31 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 10/4/1978 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
FAHİR S. KORUTURK

Başbakan B. ECEVİT	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı O. EYUBOĞLU	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. T. FEYZİOĞLU	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Dr. F. SÜKAN
Devlet Bakanı H. ÇETİN	Devlet Bakanı E. AKOVA	Devlet Bakanı Dr. L. DOĞAN	Devlet Bakanı S. YILDIZ
Devlet Bakanı A. R. SEPTİOĞLU	Devlet Bakanı M. KILIÇ	Devlet Bakanı A. ŞENER	Adalet Bakanı M. CAN
Millî Savunma Bakanı H. E. İŞİK	İçişleri Bakanı İ. ÖZAYDINLI	Dışişleri Bakanı Prof. G. OKÇUN	Maliye Bakanı Z. MÜEZZİNOĞLU
Millî Eğitim Bakanı N. UĞUR	Bayındırlık Bakanı Ş. ELÇİ	Ticaret Bakanı T. KÖPRÜLÜLER	Sağ. ve Sos. Yar. Bakanı Dr. M. TAN
Güm. ve Tekel Bakanı T. MATARACI	Ulaştırma Bakanı G. ÖNGÜT	Gıda-Tar. ve Hay. Bakanı M. YÜCELER	Çalışma Bakanı A. B. ERSOY
Sanayi ve Tek. Bakanı O. ALP	İşletmeler Bakanı Prof. Dr. K. BULUTOĞLU	En. ve Tabii Kay. Bakanı Doç. Dr. D. BAYKAL	Turizm ve Tan. Bakanı A. COŞKUN

Yürütme ve İdare Bölümü, Sayfa: 11 - 841

İRAN

Faşist Şah Rejimine karşı gösterilerden biri

YAŞASIN İRAN HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ

1977 yılının sonlarında ve 1978 yılının başında yükselmeye başlayan İran halkının kendiliğinden mücadelesi, son iki ay içinde en üst doruğuna ulaştı. İran'ın hemen hemen tüm şehirlerinde halk kitleleri, faşist şah rejimine karşı protesto gösterileri düzenlediler. Zaman zaman gösteriler, faşist şah rejimine karşı ayaklanmaya dönüştü. Gösterilere yüzbinlerce kişi katıldı. İran halkının yiğit mücadelesini, ne 20 yıl içinde ABD emperyalistlerinden alınan 450 Milyar Lira tutarındaki silahla donatılan faşist İran ordusu ne de 4 bin den fazla meslekten yetiştirme ajanı ve 50 binden fazla muhbiri ile İran siyasi polisi Savak durduramadı. Tüm faşist baskılara ve katliamlara rağmen İran halkının mücadelesi hızla yükseldi. Faşist şah rejiminin temelini kökünden sarstı.

Ocak ayı içinde Kum şehrinde halk kitleleri, faşist baskılara, yoksulluğa karşı; hürriyet, ekmeğe, iş için mücadeleye atıldılar. Gösterilere yüzbinlerce kişi katıldı. Polis ve askeri birlikler, göstericilerin üzerine ateş açtı.

Kum şehrindeki gösterileri, Şubat ayı içinde Tebriz şehrinde yapılan gösteriler izledi. Bu gösterilere 60.000 üzerinde kişi katıldı. Gösteriler iki gün sürdü. İki gün boyunca halk kitleleri, faşist şah rejimine karşı nefretlerini dile getirdiler. Askeri birlikler, göstericilerin üzerine tank ve makineli tüfeklerle ateş açtı. Yüzlerce kişi öldü. Tebriz halkına uygulanan katliam, İran halkının mücadelesini durduramadı. Daha fazla kişi faşist şah rejimine karşı mücadele atıldı. Mart-Temmuz ayları arasında İran'ın 80'nin üzerinde şehrinde kitle gösterileri oldu. Şah, göstericilerin üzerine faşist ordu ve polisi tanklarla, helikopterle saldırttı. 500 ün üzerinde gösterici hayatını kaybetti; binlercesi ise yaralandı. Bütün ülkede yoğun bir faşist terör havası estirildi.

22-24 Temmuz tarihlerinde Meşhed şehri büyük gösterilere sahne oldu. Faşist şah rejimine karşı gösterilere binlerce kişi katıldı. Polis ve askeri birliklerin göstericilere ateş açması sonucu, 250 kişi hayatını kaybetti. Binlercesi yaralandı. Meşhed şehrindeki kitle katliamını kınamak için başkent Tahran'da yapılan gösterilerden sonra İran'ın sanayi merkezlerinden biri olan İsfahan'da büyük gösteriler yapıldı. Gösterilere 100.000 üzerinde kişi katıldı. İran Devlet Bankasının tüm şubeleri ateşe verildi. İsfahan'da gösterilerin başlamasından bir hafta sonra şehirde sıkıyönetim ilan edildi. Sıkıyönetim, var olan faşist baskıların daha da yoğunlaşmasından başka bir şey değildir. Fakat sıkıyönetim de İsfahan halkının mücadelesini durduramadı. Sıkıyönetim şartları altında halkın mücadelesi sürdü. 100.000 kişi gösteriler yaptılar.

11.8.1978 tarihinde İsfahan'da ilan edilen sıkıyönetimin sınırları genişletilerek, daha üç şehirde sıkıyönetim ilan edildi.

İsfahan'daki gösteriler, diğer 12 şehirdeki gösteriler izledi. Tebriz'de öğrenciler, İsfahan'daki faşist katliamı protesto için gösteriler düzenlediler. Bunun üzerine şah rejimi üniversiteleri kapattı. Üniversiteler, askeri birlikce işgal edildi.

Şah Rıza Pehlevi'nin CIA'nın düzenlediği darbe ile yeniden tahta çıkışının 25. yıldönümü olan 19 Ağustos 1978 de Savak ajanları, Abadan şehrinde Rex adlı sinemayı kundakladılar. Sinemanın yanmasıyla 400 kişi yanarak öldü. Faşistler, "Rex sinemasının komünistlerin ve İslam Marksistlerinin yaktığını" açıkladılar. Halktan 400 kişinin hayatını kaybettiği sinema yangını, halkın kurtuluş için mücadele eden devrim-

cilerin ve ilericilerin gerçekleştirilmesi olanaksızdır. Devrimciler, halkın hayatını tehlikeye sokan ve bizzat karşı yönelen eylemlere girişmezler. Bu gibi eylemleri, hakim sınıflar; devrimcileri haktan tecrit etmek için bizzat kendileri yaparlar. Böylece halkın mücadelesini öndersiz bırakarak, bastırmayı amaçlarlar. Abadan'daki sinema yangını da böyle bir olaydır. Böyle bir olayı 1 Mayıs 1977'de Türkiye halkı yaşadı. Faşistler, 1 Mayıs gösterilerine katılan yüzbinlerce kişinin üzerine ateş açmışlardı.

İran halkının faşist şah rejimine karşı mücadelesi, batılı emperyalist güçler ve onlara uşaklık edenlerce karalanmaya çalışılmaktadır. Bunlara göre, gösteriler "gerici" niteliktedir ve İran'ın gelişmesini frenlemeyi amaçlamaktadır. Hilafeti getirmeyi; seri kanunlarını geri getirmeyi amaçlamaktadır. Bütün bunlar, İran halkının mücadelesini tecrit etmeyi ve İran halkının mücadelesinin diğer halklar tarafından desteklenmesini engellemeyi amaçlamaktadır. Nedir İran hakkında gerçekler:

İran, esas olarak ABD emperyalizmine bağımlı yarı sömürge yarı feodal bir ülkedir. İran'ın yeraltı ve yerüstü zenginlikleri ve halkı emperyalistler tarafından sömürülmektedir. Emperyalist sömürüye aracılık eden kompradorlar ve feodaller, emperyalist sömürden pay almaktadırlar. Bunlar, emperyalist sömürden aldıkları paylarla zenginliklerine zenginlik katmaktadırlar. Lüks için yaşamaktadırlar. Bunlar, yaz tatillerini Hawaii adalarında yaparak, kış tatillerini de İsviçre kayak kayarak geçirmektedirler. İran halkının durumuna gelince, halk yoksulluk ve sefalet içindedir. Köylüler, elde ettikleri ürün ile geçinememektedirler. Bu durum, köylüleri şehre göçe zorlamaktadır. Şehirde onları bekleyen yine yoksulluktur. Şehirde de küçük üreticiler yıkımın eşiğine gelmiş durumdadırlar. Hayatlarını en zor şartlar altında sürdürmeye çalışmaktadırlar. İran'da kompradorların ve feodallerin faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Halk ve özellikle devrimciler üzerindeki faşist baskılar oldukça yoğundur. Faşist şah rejimi, hakimiyetini ayakta tutabilmek ve Ortadoğu ve Körfez'de emperyalizmin jandarmalığını yapabilmek için sürekli olarak silahlanmaktadır. Şah, "İran ordusunu dünyanın en güçlü ordularından biri yapacağını" söylemektedir. Faşist şah rejimi, sürekli olarak siyasi polisi (Savak) güçlendirmektedir.

İşte bunlardır, İran halkını mücadeleye sevk eden etmenler. İran halkı, haklı talepler uğruna haklı bir mücadele vermektedir. İran halkı, ergeç faşist şah rejimini devirip, bağımsız ve demokratik bir İran'ı kuracaktır. Tüm devrimcilerin ve demokratların görevi, İran halkının mücadelesini desteklemektir.

İsfahan faşist ordunun işgali altında

YÜRÜYÜŞ

İranlı öğrencilerin demokratik örgütü CISNU, 26 Ağustos 1978 Cumartesi günü Frankfurt'ta geçen içinde hızla yükselen İran halkının mücadelesini desteklemek ve faşist şah rejiminin bu mücadeleyi bastırmak için giriştiği katliamları protesto etmek büyük bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe 2000'e yakın çeşitli milliyetlerden öğrenciler ve işçiler katıldılar. Yürüyüş boyunca yürüyüşe katılanlar, İran halkının mücadelesini övücü ve faşist şah rejiminin kınayıcı sloganlar haykırıldı. Frankfurt'un sokakları, "Kahrolsun Faşist Şah Rejimi" "Katil Şah" sloganlarıyla inledi.

İran halkının yiğit mücadelesini desteklemeyi kendisine görev bilen Türkiyeli işçilerin ve öğrencilerin kitle örgütleri ATİF ve ATÖF, ortak bir bildiri yayınlayarak; Türkiyeli öğrencileri ve işçileri yürüyüşe katılmaya çağırdı. Yürüyüşte ATİF ve ATÖF'ün ortaklaşa oluşturduğu blokta 400 kadar Türkiyeli işçi ve öğrenci yürüdü. Türkiyeli öğrenciler ve işçiler, İranlı öğrencilerin düzenlediği yürüyüşe katılarak enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerinden birini verdiler. H. Yılmaz

NIKARAGUA

Gerillalar kurtardıkları siyasi mahkumlarla uçağa binerken...

Bir Orta Amerika ülkesi olan Nikaragua'da işçileri ve maliye bakanlıklarının, parlamentonun bulunduğu Milli Saray, Nikaragua Kurtuluş Cephesi gerillalarının basıldı. Baskın sırasında Milli Sarayda bulunan binden fazla kişi rehin alındı. Gerillalar daha sonra bakanlar ve milletvekillerinden oluşan 40 kişinin dışında kalanları serbest bıraktılar. Hükümet kuvvetleri, ilk önce sarayı kuşatıp, gerillaların elindeki siyasetçileri kurtarmak istedikler. Fakat hükümet kuvvetlerinin bu girişimi başarısızlıkla sonuçlandı. Daha sonra hükümet, gerillaların isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. İlk önce gerillaların bir saatlik açıklaması, ülkenin tüm yayın istasyonlarına yayımlandı. Daha sonra faşist diktatörlüğün hapishanelerinde tutuklu bulunan siyasi mahkumlar serbest bırakıldı ve ayrıca gerillaların isteği 500 bin dolar verildi. Gerillalar da rehinelere serbest bıraktılar. Daha sonra Gerillalar, 59 siyasi tutukluyu da yanlarına alarak Venezuela'ya gittiler. Halk, gerillaları alkışlarla uğurladı. Gerilla hareketinin başarıyla sonuçlanması, Nikaragua halkını sevinçe boğdu. Halk sokaklarda 'Kahrolsun Somoza' ve 'Yaşasın Sandinitas' diye haykırdı. Daha sonra ülkede genel grev ilan edildi. Görünen odur ki, Nikaragua da faşist diktatörlük kısa bir süre sonra yıkılacaktır. Zafer, mutlak Nikaragua halkının olacaktır.

PERU

Peru hükümeti, 3 Ağustos'da başlayan maden işçilerinin grevini bastırabilmek için Lima şehrinde sıkıyönetim ilan etti. 40.000 'in üzerinde maden işçisi, ücret artışı ve geçen yıl yapılan genel grev sırasında işten atılan 400 maden işçisinin yeniden işe alınması için greve gittiler. Peru'da hayat şartları her geçen daha zorlaşmaktadır. Yılbaşından buyana temel ihtiyaç maddelerinin fiyatları % 50 daha arttı. İşçilerin aileri, grevi desteklemek için grev yerine gelip yerleştiler.

Peru işçilerinin grevini, sıkıyönetim de önleyemedi. Sıkıyönetime ve grev yasağına rağmen binlerce işçi, grevi sürdürüyor. Zafer, dişe diş bir kavga veren Peru işçilerinin olacaktır. Peru'da ayrıca, ücret artışı ve iş şartlarının düzeltmek için kamu görevlileri de greve gitmişlerdir. Kamu görevleri, kısmi anlaşmayı red ederek, talepleri kabul edilene kadar grevi sürdüreceklerini bildirmişlerdir.

ZİMBABVE

Zimbabve'nin kurtuluşu için mücadele eden yurtsever güçler, Nisan -Temmuz ayları arasında başarılı askeri eylemler koyduklarını açıkladılar. Bu zaman içinde 90 başarılı askeri hareket sırasında 615 Rodezya askeri öldürülmüştür. Ayrıca beş uçak düşürülmüş, 30 zırhlı araç kullanılmaz hale getirilmiş ve birçok silah ele geçirilmiştir. Yurtsever güçler, böylece binlerce köylüyü ırkçı rejimin baskısında kurtarmışlardır. Yurtsever güçler, önümüzdeki dönemde silahlı mücadeleyi daha geniş bir alana yayacaklarını bildirmişlerdir.

H. Yılmaz

IMPRESSUM: V.İ.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap Nr.BERLİNER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000

Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62